

Abstrakt

Na začátku druhého tisíciletí narůstal v Bosně a Hercegovině vliv Evropské unie; do popředí se tudíž dostal diskurz tranzice, tzv. přesun „od Daytonu k Bruselu“. V rámci tohoto diskurzu byl prosazován odklon Bosny a Hercegoviny od uspořádání na základě Daytonské mírové smlouvy, která ukončila válečný konflikt v roce 1995, směrem k postupné integraci do euroatlantických struktur. V půlce první dekády jedenadvacátého století byl Vysokým představitelem mezinárodního společenství pro Bosnu a Hercegovinu britský politik Paddy Ashdown, který se tudíž na konstruování tohoto diskurzu podílel. Předmětem zkoumání v této práci je způsob, jakým Ashdown diskurz tranzice legitimizuje. Konkrétní legitimizační strategie jsou zkoumány dekoloniální optikou s pomocí kritické diskurzivní analýzy (KDA) Ashdownova projevu. Hlavním cílem práce je zodpovědět otázku, zda je legitimizační strategie součástí koloniálního matrixu moci. S pomocí KDA a dekoloniálního přístupu byla rozpoznána zastřešující legitimizační strategie diskurzu tranzice, která byla na základě kategorizace podle Theo van Leeuwena označena za mythopoesis (odkazování na mýty a příběhy) s kořeny v koloniálním matrixu moci. Ashdownova argumentace je totiž vystavěna kolem příběhu o putování BaH ke šťastnému konci či do země zaslíbené, kterou reprezentuje Evropská unie. Kořeny legitimizace jsou umístěny v koloniálním matrixu moci na základě jazykového konstruování BaH jako opožděné na trajektorii směrem k evolučně nejvyspělejšímu Západu. Tato legitimizační strategie je shledána problematickou kvůli opomíjení lokálního kontextu, odtržení od reality či kvůli tendenci k zaujetí přístupu „účel světi prostředky“, tedy k ospravedlnění jakýchkoli kroků v zájmu budoucí integrace do EU.